REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lessner, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik. în Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-korut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seriă garmond pe o colónă 10 bani pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seriă 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiăcare di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de *Duminecă* 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 luni 12 c., pe trei luni 6 coróne. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 149. Brașov, Luni-Marți 9 (22) Iulie. 1902.

Noua organisare a păcii.

Nu de mult s'a anunțat în mod oficios reînoirea triplei alianțe de către representanții celor trei state centrale europene la Berlin. Imediat după acésta, cercurile politice și diplomatice de pretutindenĭ au fost surprinse de scirea, că regele Italiei va face cea dintâiŭ visită dela suirea sa pe tron Țarului în Petersburg.

Îndată au început combinațiunile, tălmăcirile și rĕstălmăcirile asupra acestei hotărîrĭ a lui Victor Emanuel III. Amicii triplei alianțe se întrebau de ce tînĕrul rege al Italiei nu merge mai întâiu la Berlin, la aliatul sĕu și al tatălui sĕu? De ce prima lui visită o face la curtea uneia din puterile alianței duble.

La întrebările acestea s'au dat rĕspunsurĭ dela Berlin și și din Roma, carĭ par a fi fórte plausibile. S'a dis, că regele Italiei, înscĭințat fiind despre aceea că împĕratul Wilhelm, conform programului deja mai înainte stabilit la curtea sa, putea numai la un termin mai întârdiat sĕ-l priméscă, s'a hotărît sĕ mérgă întâiŭ la Petersburg și numai după aceea în luna lui August la Berlin.

Pressa vienesă se întreba în acelaș timp cu óre-care mirare de ce aliatul dela Tibru a lăsat pentru acum Viena cu totul afară din programul călĕtoriei sale?

Cu tóte acestea conclusiunea amicilor triplei alianțe a fost, că programul de călĕtorie, al regelui Italiei nu prejudecă întru nimic raporturilor strîns amicabile dintre puterile triplei alianțe. Acea parte a pressei europene însĕ, care se îndoesce în trăinicia amintitei alianțe, precum și pressa contrarilor acestei alianțe interpretau călĕtoria regelui Victor Emanuel ca un semn, că Italia, deși a reînoit formal tractatul de alianță cu Germania și Austro-Ungaria, totu-și are intențiunea de a-se apropia tot mai tare de dubla alianță.

Combinațiunile cele multe și varii, ce s'au făcut și se fac în ambele tabere din incidentul amintit îndémnă pe om sĕ-șĭ pună involuntar întrebarea, că óre nu s'a schimbat totușĭ constelațiunea generală și ce are sĕ iésă în cele din urmă din tóte acestea?

A fost vorba până acum de un așa numit concert al păcii, în care își stăteau față 'n față corul puterilor triplei alianțe și acela al statelor dublei alianțe și se dicea, că armonia de pace în acest concert vine de acolo, că cele două corurĭ își țin echilibrul.

De atuncĭ teoria concertului de pace a luat o mai mare desvoltare, devenind teoria unei așa numite organisațiunĭ de pace, care ar avé scopul și menirea de a lega și împreuna pe toțĭ factorii păcii din lume.

Teoria din urmă, décă n'a fost chiar născocită, pare a fi fost părtinită de Germania, unde s'a afirmat mai întâiŭ, că e posibil, ca o putere, ce aparține triplei alianțe, sĕ caute și sĕ afle cât mai multe puncte de apropiere și cu puterile, ce nu aparțin acestei alianțe, în scopul consolidării păcii.

Astfel a fost considerată înțelegerea între Rusia și monarchia nóstră, cu privire la starea lucrurilor în Balcanĭ și astfel este considerată apropierea pronunțată din timpul din urmă, între Italia și Francia.

Acum se nasce întrebarea, décă visita lui Victor Emanuel la Petersburg nu însémnă și ea o apropiere parțială într'o anumită cestiune? Și care sĕ fie acéstă cestiune? Nu cumva tot cea din orientul european și în deosebĭ acea parte a ei, ce preocupă așa de mult pe Italienĭ, cestiunea albanesă?

Scim, că regele Victor Emanuel a fost însoțit de ministrul sĕu de esterne Prinetti, care s'a bucurat de mare atențiune din partea Țarului și s'a sfătuit mai des cu ministrul de esterne rusesc.

A fost mult comentat faptul acesta, ca și tóte momentele visitei regelui Italiei la curtea Țarului.

În genere procesul nouei „organisațiunĭ de pace“ începe sĕ pună pe gândurĭ și sĕ neliniștéscă deopotrivă statele marĭ și micĭ.

Pactul. *„Încredere plină de speranțe în Austria, nesiguranță desperată în Ungaria,* étă situațiunea actuală“, — esclamă „Magyarország“ dela 20 l. c. Cei din Austria vestesc cu glas înalt, că Ungaria *trebue* sĕ încheie pactul în condițiile, carĭ le-au pus ei, când în Ungaria nu se scie nimic positiv cum stau în realitate lucrurile. Numita fóie, publică o convorbire cu unul din „politicianii distinșĭ“ maghiarĭ, care e de părere, că sfîrșitul tratărilor nu póte fi alt-ceva, decât o completă *învingere*, ce o va suferi Ungaria. Austria, dice același politician, e mult mai tare adĭ, decât Ungaria, fiind-că are alăturĭ de ea curtea și streinătatea, doi factorĭ, carĭ numai în punctul de vedere maghiar vĕd piedeca încheierii pactului. Piedeca acéstă trebue sdrobită, înlăturată, și orĭ cât de mult se îngrozesce curtea de crise ministeriale, în cele din urmă totuși va provoca o crisă de cabinet în Ungaria...

Mult mai nervoșĭ sunt cei de la „Független Magyarország“ în frunte cu Francisc Kossuth. Căpetenia partidului kossutist apeléză într'un articol fulminant la opinia publică maghiară, învitându-o și conjurându-o sĕ se pună în mișcare și sĕ ia lupta pe față pentru teritorul vamal separat. Diarul din cestiune se ocupă pe șése colóne întregĭ cu cestiunea pactului, agitând din tóte puterile în contra Austriei și pentru separațiunea vamală. El trage în discusiune și coróna, luându-șĭ aerul de a-i da lecții, dicênd: „Domnitorului, care stă în vilegiatură sub platanii din Ischl, ar trebui sĕ-i dea politicianii maghiarĭ sĕ înțelégă, că separarea Ungariei de Austria nu este numai un interes al Maghiarilor, ci și un mare interes al dinastiei. Tot-déuna regele maghiar va fi mai puternic într'o Ungarie independentă, decât când apare în fruntea armatei comune“...

Anglia și Italia. Marchisul de *Lansdowne*, ministrul afacerilor streine engles, întrebat fiind cu ocasiunea călĕtoriei în Rusia a regelui Italiei asupra relațiunilor anglo-italiene, a declarat următórele în camera lordilor: Cu nicĭ o putere nu dorim sĕ întreținem relațiunĭ de prietinie mai cordială ca cu Italia, și cu nicĭ o putere nu suntem astădĭ în mai strînse și cordiale relațiunĭ prietinescĭ, decât cu acest regat. Înțelegerea franco-italiană, a adaugat ministrul, nu póte escita nicĭ o bănuială în Anglia, și credem, că este în propriul interes al Angliei, ca Italia sĕ prospereze.

Regele Victor Emanuel în Rusia.

Corespondentul din Roma al diarului *„Figaro“* scrie următórele asupra visitei regelui Italiei în Rusia.

„Primirea simpatică făcută de țar și familia imperială tînĕrului rege al Italiei, a produs, firesce în Italia, cea mai bună impresiune, căcĭ omagiile manifestate față cu Suveranul se adreséză și națiunei.

Este pentru prima-óră, că un rege al Italiei se duce în Rusia și călĕtoria acésta a fost o surprisă; eu cred însĕ, că Victor Emanuel III reservéză și alte surprise poporului sĕu.

Călĕtoria acésta a fost o surprisă înainte de tóte prin faptul, că nu s'a început la Berlin. Cu tóte acestea toțĭ aceia, carĭ îl cunosc pe regele Italiei, sciu, că el are pentru puternicul sĕu aliat Wilhelm II o stimă deosebită și acésta cu atât mai vîrtos, cu cât vechiul amic al lui Umberto I în tot-déuna a manifestat față cu fiul o amiciție nu mai puțin reală, decât aceea, pe care o avea față cu tatăl sĕu.

Însĕ, décă eștĭ Suveran, nu eștĭ mai puțin om. Astădĭ Victor Emanuel e bărbat în tótă puterea cuvêntului și anumitele familiarități, de carĭ se făcea us odinióră față cu prințul de Neapole, i-au lăsat póte o impresiune desagreabilă.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Cei doi bĕtrânĭ.

De *Alphonse Daudet.*

— Fine. —

După ce a întrat mametta, începù a-mĭ face o reverență mare, însĕ bĕtrânul cu un cuvênt întrerupse reverența: „Acesta este amicul lui Mauriciŭ!...“ De-odată, étă, că tremură, începe sĕ plângă, își scapă batista, devine roșie, roșie, mai roșie decât el.... Bĕtrânii aceștia! n'au decât o picătură de sânge în vine și totușĭ le sare în obrajĭ la cea mai mică emoțiune....

— „Repede, repede un scaun“, dise bĕtrâna, către copilița ce o îngrija.

— „Deschide oblónele!“.... strigă bĕtrânul către orfelina sa, și luându-mĕ fiecare câte de o mână, mĕ duc tropotind până la ferêstra, pe care au deschis'o largă, pentru a mĕ vedé mai bine. Apoi își aduc jilțurile, eu mĕ așed între amêndoi pe un scăunel, micile albastre la spatele nóstre și interogatorul începe“:

— „Cum îi merge? Ce face? De ce nu vine! Este mulțumit?....“

Și astfel duréză convorbirea césurĭ întregĭ.

Eu la rêndul meu le rĕspund, după putință, la tóte întrebările povestind despre amicul meu detailurile pe carĭ le sciam, inventând cu efronterie, ceea-ce nu sciam, ferindu-mĕ de a mărturisi că nu am observat nicĭ odată, décă cum-va ferestrile sale se închid bine orĭ nu, séu de ce colóre ar fi tapetele casei sale.

— „Tapetele casei sale!... Sunt albastre dómnă, albastru deschis cu ghirlande....“

— „Intr'adevĕr?“ dicea sĕrmana bĕtrână mișcată, apoi întorcêndu-se către bărbatul ei: „El e un băiat atât de cuminte!“

— „O, da, e un băiat cuminte!“ rĕspunse bĕtrânul cu entusiasm.

Și tot timpul cât vorbeam, amêndoi dădeau din cap, rîdeau, clipeau din ochĭ, făceau o față înțelegĕtóre, din când în când bĕtrânul se apropia de mine, spre a-mĭ șopti:

— „Vorbesce mai tare..., nu aude tocmai bine“. Ea de altă parte:

— „Vorbițĭ mai tărișor, Vĕ rog.... Nu aude tocmai bine..“

Atuncĭ îmĭ ridicam vocea și ambii îmĭ mulțumiau cu câte un surîs: și în aceste surîsurĭ veștede, ce mi-le adresau, cercetând în adêncul ochilor mei imaginea lui Mauriciu al lor, eu, la rêndul meu, emoționat, am regăsit aceeașĭ imagine, vagă, voalată, indefinită, ca și cum așĭ vedé pe amicul meu surîdêndu-mĭ, de departe, acoperit fiind de céță.

De-odată bĕtrânul se ridică de pe fotel:

— „Dér ce-mĭ vine în gând, mamettă... póte, n'a prândit încă!“

Mămetta, speriată, întinde mânile spre cer:

— „N'a prândit! Dómne D-deule:

Credeam, că era vorba încă tot de Mauriciu și mĕ grăbiĭ a rĕspunde, că acest brav tînĕr nu lasă sĕ trécă mĕadădia și se pune la masă, dér nu, era vorba despre mine și sĕ fi vĕdut debandadă, când le-am spus, că încă nu mâncasem.

— „Repede, punețĭ masa, micĭ albastre. Și sĕ o aducețĭ aicĭ, în mijlocul odăii, cu pânzătura de Duminecă și punețĭ farfuriile cu florĭ! Apoi, nu tot rîdețĭ atâta, vĕ rog; și sĕ vĕ grăbițĭ...“ Fetițele s'au și grăbit! Abia trecù atât timp, în care se pótă sparge trei farfurii și prândul era servit.

— „Un mic prând!“ îmĭ dicea mametta conducêndu-mĕ la masă, „dér trebue sĕ mânâncĭ singur.... Noi ceștialalțĭ, am mâncat deja“.

Sĕrmanii bĕtrânĭ“! La orĭ-ce óră-i surprindĭ, tot-déuna au mâncat deja!

Micul prând al mamettei consta din 2 degetare de lapte, curmale și un fel de plăcintă; în de-ajuns pentru-ca sĕ se nutréscă ea și canarii ei timp de cel puțin 8 dile.... Cu tóte acestea, eu singur am dat gata tóte aceste provisiunĭ... Dér ce indignare împrejurul mesii! Cum șopoteau cele două orfeline, cotindu-se una pe alta, ér canarii în colivia lor par'că își diceau: „Ah, domnul acesta ne mânâncă tótă plăcinta!“

In adevĕr, am mâncat întrégă placinta

Este lucru omenesc, ca acela, care se simte, că e cine-va, sě ţină a sbura pe propriile sale aripĭ. O protecţiune prea zorită, sfîrşesce în cele din urmă prin a-l plictisi pe acela, care este obiectul ei. Asta este, póte, esplicarea voiagiului la Petersburg. Mě grăbesc a adăoga însě, că relaţiunile între cele douě curţĭ, din Berlin şi Roma, continuă a fi din cele mai cordiale.

Aceste visite ale lui Victor Emanuel se vor continua la timp şi loc. O visită în Viena este esclusă din motivele cunoscute. Impěratul Francisc Iosif nu póte veni la Roma din consideraţiune faţă cu papa, ér poporul italian nu admite, ca o visită făcută la Viena, sě nu fie înapoiată la Roma.

In privinţa acésta, pot afirma, că décă regele Italiei ar consimţi a primi visita lui Francisc Iosif alt undeva şi nu la Roma, un asemenea fapt ar provoca o adevěrată tristeţă şi mare nemulţumire la naţiunea italiană.

Regele ar perde de sigur prin acésta mult din popularitatea sa: popularitate, pe care singur şĭ-a câştigat'o şi pe care partidul liberal, care are ca pe cel mai ilustru representant al sěu pe d-l Zanardelli, i-o acordă fără restricţiune".

Din Năsěud.

— Alegerea de director gimnasial. —

— 17 Iulie 1902.

Onorate Domnule Redactor! Iau péna în mână, pentru a Vě scrie ceva privitor la marea şi gingaşa cestiune, ce preocupă de anĭ îndelungaţĭ şi ţine în permanentă agitaţie spiritele pe la noi. Acésta cestiune, în proximele ḑile, Comisiunea fondurilor centrale scolastice districtuale năsěudene e chemată a-o resolva. E vorba despre *alegerea de director la gimnasiul nostru super. fond. rom. din Năseud.*

Sunt anĭ la mijloc, de când prin „trecerea", respective numirea lui Ión Ciocan de profesor ord. la universitatea din Budapesta, postul de director gimnasial devenind vacant, ministrul de culte şi instrucţiune publică, contra voinţei comisiunei fondurilor ca susţinětóre a gimnasiului şi a şcólelor nóstre normalĭ şi contra instrumentului fundaţional, pe care se baséză întrégă administraţiunea acestor fondurĭ, a numit cu de la sine putere de director substitut pe profesorul Ion Gheţie. Acéstă numire volnică şi ilegală a nemulţumit pe toţĭ grăniţerii din ţinutul Năsěudului, fiind d-l Gheţie persónă neagreată şi necorěspundětóre pentru acest post.

Comisiunea fondurilor şĭ-a făcut de altfel la timpul sěu datorinţa în acésta pentru noi vitală causă, alegênd în trei rêndurĭ pe trei profesorĭ distinşĭ şi bărbaţĭ vrednicĭ ai ţinutului nostru grăniţeresc: d-nii Dr. P. Tanco, V. Şotropa şi Em. Domide, fără ca însě vre-unul din ei sě fi putut obţine aprobarea de la locul competent. Astfel de present stăm în faţa unei noue alegerĭ de director gimnasial, pentru care post au candidat până la terminul fixat, deja trei inşĭ: Alexandru Haliţă, Ion Pěcurariu şi inevitabilul Ion Gheţie.

Primii: Alesandru Haliţă şi Ion Pěcurariu, ambii fii ai ţinutului nostru. aicĭ născuţĭ, între noi crescuţĭ, şi carĭ păn' acuma au dat dovadă din destul de conscienţiositate în chemarea lor de profesorĭ atât pe catedră, cât şi în afară de scólă, în societate. Dintre cei doi dintâi şi cel din urmă este chemată comisiunea fondurilor a alege pe directorul gimnasial, pe acela, care va trebui, conform posiţiei lui onorifice, sě represinte gimnasiul nostru, cea mai înaltă instituţiune culturală-românéscă, nu numai în ţinutul nostru, ci in întrégă partea nordică a Ardealului.

Noul director va fi, — conform statutului fondurilor — representantul gimnasiului şi în comisiunea fondurilor, fiind astfel chemat cu mintea sa, cu votul sěu a duce la limanul dorit destinaţiunea, respective intenţiunile salutare ale întemeiătorilor acestor fondurĭ, ér prin acésta în mod natural şi instituţiunile nóstre culturale.

Comisiunea fondurilor stă decĭ actualmente în faţa unei grele probleme, dela resolvarea căreia atêrnă: progresarea şi înflorirea gimnasiului, pacea şi armonia în corul profesoral şi liniştea şi concordia între noi toţĭ, carĭ ca ómenĭ inteligenţĭ, ce ocupăm funcţii publice şi avem posiţii în societate, chemaţĭ suntem şi avem şi dreptul şi datorinţa a conlucra din rěsputerĭ la promovarea instituţiunilor nóstre culturale naţionale românescĭ, ce ne sunt lăsate nouě ca scumpă moştenire dela moşĭ-strămoşĭ.

Comisiunea fondurilor, ca patron al gimnasiului şi al scólelor nóstre normalĭ, numěră în sînul sěu bărbaţĭ luminaţĭ şi vrednicĭ conducětorĭ ai ţinutului nostru, ca Dr. D. Ciuta, Ciril Deac, Gerasim Domide etc. Ea este espresia comitetului fondurilor, decĭ espresiunea fidelă a *întregului pămênt grăniţeresc.* Aşteptăm decĭ dela ea sě se pronunţe şi sě dea o salutară deslegare acestei importante şi vitale cestiunĭ, după dorul şi gândul nostru, alegênd pe unul din cei doi fii ai ţinutului nostru grăniţăresc. Numai o alegere a unuia din primii doi candidaţĭ póte sě readucă liniştea şi pacea în mijlocul nos- şi sě facă posibilă o concentrare mult dorită spre binele şi înflorirea gimnasiului.

Un dascăl grăniţer.

De la Academia Română.

Am anunţat în numěrul nostru dela 6 (19) Iulie, că Academia Română a ţinut Vineria trecută o şedinţă publică în care s'au făcut douě lecturĭ: una a d-lui Dr. *Babeş* despre causa mortalităţii pescilor din bălţile mărginaşe ale capitale române şi a doua a d-lui Gr. *Tocilescu* asupra monumentelor archeologice dela Sarmiseghetusa. Dăm în cele următóre după „Conservatorul" un resumat al conferenţei d-lui Tocilescu, cu atât mai vêrtos, cu cât d-sa caută a justifica cu motive scienţifice acea escursiune, care a jignit atât de mult pe Românii ardelenĭ. Ĕtă ce scrie „Conservatorul":

Deşi strěin conferenţiarul de tóte aiurările unora asupra frumósei şi interesantei escursiunĭ scienţifice, pe care tînĕra societate istorĭcă română a făcut'o, nu de mult, la Sarmiseghetuza, d-l Tocilescu a căutat în câte-va cuvinte sě espună causele séu mai bine scopul urmărit cu acéstă escursiune: „Stabilirea unor raporturĭ de frăţescĭ comunicărĭ scienţifice pe tóte terenurile, dér mai ales pe acela al cercetărilor epigrafice şi archeologice. între învěţaţii specialĭ maghiarĭ şi românĭ, comunicărĭ a căror necesitate a fost simţită de mult pentru cunóscerea trecutului atât de glorios al poporului dac, pe nedrept numit barbar, cum şi a transformărilor încercate pe pămêntul lor de ei şi de biruitorii lor, Romanĭ." Ĕtă, în scurt, scopul escursiunei dela 20 Iunie trecut. Şi nu era o ocasiune mai nimerită pentru acésta, decât acum când societatea istorică maghiară din comitatul Hunedórei, cu un trecut de 30 de anĭ, învita, pentru o escursiune scienţifică, societatea istorică română, înfiinţată anul trecut. Stabilirea unui schimb de vederĭ, comunicarea conclusiunilor la carĭ s'au ajuns prin cercetările archeologice şi epigrafice dela noi cu privire la epoca pre şi romană — a căror importanţă a fost în destul apreciată în strěinătate — şi cunóscerea resultatelor la carĭ — deşi puţine şi slabe, din nenorocire — au ajuns învěţaţii maghiarĭ, sunt astădĭ necesităţĭ imperiose. Căcĭ la ce bun, ca cercetările epigrafice şi archeologice de aci sě se mărginéscă la graniţele politice ale României, când se scie, că aceste graniţe au fost altele decât cele de adĭ, în epoca romană.

Desideratul învěţatului Th. Mommsen, de a se institui un birou internaţional cultural la Bucurescĭ, cu însărcinarea de a publica, într'o limbă accesibilă strěinătăţei, cum e limba francesă, resultatele cercetărilor epigrafice şi archeologice din Orient (în carĭ ar întra în primul rênd, acele din România, Ardeal şi Timişóra), ca şi propunerea d-lui Tocilescu, ca Academia Română sě intervină în orĭ-ce chip şi cât de curênd pentru a îndemna cel puţin printr'un mic ajutor pe învěţaţii maghiarĭ din comitatul Hunedórei, pentru a continua săpăturile şi cercetările întrerupte învitând la acésta şi Academia din Viena, cer de sigur o grabnică şi seriósă meditare. Ar fi încă una din frumósele şi laudabilele întreprinderĭ ale Academiei Române, décă ar lua iniţiativa în acéstă privinţă.

Numai când tóte inscripţiile găsite în comitatul acesta — de o eleganţă de sculptură cum nu sunt nicĭ la Roma — când tóte baso-reliefurile aflate, tóte templele semnalate, tóte statuele şi lagěrele romane şi dace vor fi sistematic esplorate, studiate şi resultatele publicate, numai atuncĭ, punêndu-se în legătură cu cele căpětate de savantul nostru epigrafist, Gr. Tocilescu, numai atuncĭ, ḑic, vom puté cunósce înflorirea la care ajunsese romanitatea aci, în ce stare au găsit barbarii la năvălirea lor poporul de aci şi, mai mult, vom puté sci multe din vieţa însemnatului popor dac, vom cunósce organisarea socială şi politică a importanţei capitale a poporului dac, barbar, dér sui generis.

Astfel înţelésă şi motivată escursiunea societăţei istorice şi avênd în vedere primirea, pe care au avut'o escursioniştii români din partea celor carĭ îi invitaseră, invinuirile carĭ s'au ridicat ca şi jignirea ce s'a pretins că s'a adus fraţilor de dincolo, sunt nejustificate. O singură scusă ar avé ele — ale celor din Ardeal — aceea, că erau ale unor ómenĭ într'adevěr *amărîţĭ, năcăjiţĭ*, şi carĭ se aşteptau la ajutor şi mângăere, ceea-ce în aceste împrejurărĭ, escursioniştii, de altfel ei înşi-şĭ îndureraţĭ, nu le puteau aduce. Strîngerea de mână frăţéscă, precum şi sărutările ascunse, le-au manifestat îndestul iubirea sinceră, ce nu numai cei albiţĭ în lupta pentru neam, dér toţĭ escursioniştii ca şi întréga ţéră le păstréză.

D-l Tocilescu încheie acéstă parte a comunicării d-sale trimiţând fraţilor noştri, din mijlocul savantei adunărĭ, salutările cele mai frăţescĭ, însoţindu-le cu esprimarea desideratului vecĭnic viu în inima celui care simte în adevěr românesce.

(Va urma)

SCIRILE DILEI.

8 (21) Iulie.

Statul major austro-ungar la regele Carol. Diarele din Budapesta au adus scirea, că FZM br. de *Beck*, dimpreună cu numeroşĭ ofiţerĭ din statul major militar vor merge ḑilele acestea la Sinaia, unde vor petrece — pe cum se ḑice — mai multe ḑile.

Representanţa comunală din Braşov va ţine Mercurĭ, în 23 Iulie a. c. la órele 3 d. a. *adunare estraordinară* în sala din casa sfatului. Ordinea ḑilei: Alegerea unui prim-forestier orăşenesc. Aceaşĭ representanţă îşĭ va ţine în ḑiua de 23, eventual 24 Iulie la órele $3^1/_2$ *adunarea generală ordinară.* La ordinea ḑilei sunt 28 de puncte.

Monsegnorul Hornstein — scrie „Cronica" din Bucurescĭ — începe sě se desvěléscă, şi crede că deja Ungurii au ajuns sě fie trei-ḑecĭ de milióne. Trufia acestui om a devenit neţărmurită şi informaţiile ce ni-se dau, sunt de natură ca consiliul de miniştri sě se grăbéscă a l pofti peste graniţă. Afară de cele ce am spus ḑilele trecute, şi la care d-sa nu ne-a rěspuns încă, putem adăoga, că Monsegnorul Hornstein este pe cale *d'a organisa aicĭ în ţéră bisericile şi şcolile unguresci astfel ca cum ar fi în Ungaria.* Ex. Sa a adunat şi adună fondurĭ în vederea clădirilor necesare pentru institutele culturale unguresci şi décă îşĭ permite câte unul din supuşii sěi sufletescĭ a-i aduce aminte, că aicĭ nu este în Ungaria, bate din picior şi devine furios, înjurându-ne unguresce..."

Societatea „Transilvania" (din Bucurescĭ) publică concurs pentru acordarea unei burse de *1800 lei* anual spre studiarea limbilor neolatine la una din universităţile Franciei. Concursul se va ţiné în ḑiua de 2 (15) Septemvrie 1902 a. c. Condiţiunile ce trebuesc sě întrunéscă concurenţii pentru acéstă bursă sunt: 1) Sě fie titraţĭ ai universităţilor ungare (sě aibă esamenul de stat séu doctoratul.) 2) Vor fi preferaţĭ: candidaţii de profesorĭ, suplinitorĭ, profesorĭ titularĭ ai liceelor, seminariilor, şcólelor de pedagogie şi ai şcólelor superióre de fete române de peste munţĭ. 3) Concurenţii vor adresa cererile lor până în ḑiua de 26 August (8 Septemvrie) 1902, la adresa d-lui G. Missail,

---

aprópe fără sě observ, fiind ocupat cu privirea în jur în acéstă cameră luminósă şi pacĭnică în care par' că undula un miros de lucrurĭ vechĭ. Mě uitam anume la douě paturĭ micĭ, de carĭ nu mi-se puteau deslipi ochii. Aceste paturĭ, aprópe ca 2 legene, mi-le închipuiam în revărsatul zorilor încunjurate de marele lor perdele cu ciucurĭ. Sună órele trei, óra la care se trezesc toţĭ bětrânii: — „Dormĭ mametto?" — „Nu, pretinul meu!" — „Aşa e că Mauriciu este băiat brav!" — „O, da, Mauriciŭ e băiat brav!"

Şi astfel mĭ-am închipuit o conversaţie întrégă, numai fiind-că am věḑut cele 2 micĭ paturĭ ale bětrânilor, unul lângă altul....

In timpul acesta în cealaltă parte a camerei, dinaintea dulapului, se petrecea o dramă teribilă. Era verba de a lua de acolo din raftul cel mai d'asupra o sticlă cu vişinată, care aştepta de 10 anĭ pe Mauriciŭ şi pe care voiau sě o desfacă în onórea mea. Cu tóte rugările mamettei, bětrânul se hotărî sě ia însu-şĭ sticla şi urcându-se pe un scaun, spre marea spaimă a soţiei sale, căuta sě ajungă sticla... Inchipuiţi-vě tabloul acesta: bětrânul, care tremurênd se întinde cât se póte de sus, micile orfane, carĭ îmbrăţoşau scaunul lui, dinděrět bětrâna, întindênd mânile fără sě rěsufle şi deasupra lor un miros uşor de pargamute, care exala din dulapul deschis şi din téncurile înalte de pânză roşie... Era ceva încântător.

In sfêrşit, după multe încordărĭ, a reuşit sě scótă faimósa sticlă din dulap şi cu ea un vechiŭ păhar de argint plin de praf, păharul lui Mauriciŭ, când era mic. Mi-l întinse plin ras cu vişinată, lui Mauriciŭ îi plăcea fórte mult vişinata. Intindêndumi-l bětrânul îmĭ şoptesce în ureche cu aerul unui gurmand: — „Eştĭ fericit, domnule, că poţĭ bea din acéstă vişinată..."

Soţia mea a făcut'o.... Ai sě guştĭ ceva de tot bun".

După-ce am terminat mâncarea, mě ridicai ca sě-mĭ iau rěmas bun dela bětrânĭ. Ei ar fi vrut, nu-i vorbă, sě mě mai reţină, ca sě mai vorbim niţel despre bunul copil, dér sórele începuse a sfinţi şi móra era departe, trebuia sě plec.

Bětrânul se ridică de-odată cu mine.

— „Mămetă! ...haina! Sě-l însoţesc până în piaţă". — De sigur, mametta, gândia în fundul inimei, că e cam rece, ca sě mě însoţéscă până în piaţă: dér de pe faţa ei nu se puté observa nimic. Am auḑit'o numai, când îi ajuta sě se îmbrace, că-i şoptesce în ureche: „Aşa-i, că nu vei întârḑia mult?" — El cu un aer cam rěutăcios: — „Ei! Ei!... Nu sciu, póte... — ḑicênd acestea se priviră amêndoi rîḑênd, şi micile orfane rîdeau, věḑêndu-i pe ei rîḑênd. Chiar şi canarii rîdeau în felul lor... Intre noi fie ḑis, cred, că mirosul de vişinată îi ameţi pe toţĭ.

...Se înserase de-abinele când eşirăm, bunicul şi eu. Una dintre micile orfane ne urma din depărtare, ca sě-l conducă înděrět; el însě nu o vedea şi era de tot fălos, că merge de braţ cu mine, ca un bărbat. Mametta, privea radiósă de pe pragul casei şi ne făcea semne drăgălaşe din cap, ca şi când ar fi vrut sě ḑică: „Ĕtă, étă, bietul, meu bărbat!.... Se ţine încă bine!"

— **Trad. de H. P. Petrescu.**

președintele Societății; strada Lucacĭ 60, Bucurescĭ. — Cererile vor fi însoțite de acte originare sau copii legalisate, prin care sĕ dovedéscă că întrunesc condițiunile de mai sus. 4) Pe lângă actele de cualificație se vor mai alătura, actul de nascere, prin care sĕ se constate, că concurentul este român și n'a trecut etatea de 30 anĭ, precum și certificatul medical, că este sănĕtos. 5) Bursa se acordă pe timp de doi anĭ, cel ce o va obține se va obliga prin act autentificat de notarul public, cum că după terminarea studielor va rĕmâne în patrie. In cas contrariŭ va fi urmărit de Societate pentru rambursarea sumelor cheltuite cu el pe timpul studiilor. De asemenea va fi obligat a trimite comitetului la finele fie-cărui semestru școlar certificat de frecuentarea cursurilor și progresul obținut la studii, resultatul fiind negativ i-se va retrage bursa. 6) Orĭ-ce cerere sosită după terminul fixat mai sus 26 August (8 Septemvrie) 1902, nu se va lua în considerație. *Comitetul.*

Ministrul de interne și pașapórtele. Ministrul de interne ungar a dat ordin, ca notarii comunalĭ sĕ nu ia nicĭ o taxă sub titlul de petiții și certificate dela aceia, carĭ cer pașapórte pentru strĕinătate. In viitor va fi de ajuns sĕ se céră pașaportul verbal, ér autoritatea comunală va fi obligată a-șĭ lua informațiunile necesare din oficiu, fără sĕ mai oblige pe petiționarĭ la taxe deosebite.

Gróznica furtună din Calafat. Vinerĭ la órele 5 și 40 m. séra, un ciclon teribil s'a deslănțuit asupra orașului Calafat (România) timp de 15 minute, causând marĭ pagube. In gară, ciclonul a rĕsturnat vagónele pe linia cheiului; 7 din ele cădênd, au fost complect distruse. Pe Dunăre, șlepurile s'au lovit între ele, ér vêntul a luat de pe punțĭ, vînturătórele și celelalte accesorii. In grădinile publice, pavilónele au fost descoperite și acoperișurile asvîrlite în stradă, la o distanță de 50 m.; de asemenea au fost descoperite mai multe case, coșare, pătule etc. Pagubele sunt enorme; tóte firele telegrafice au fost rupte. Tótă corespondența telegrafică, se face prin cablul Vidinului. Telegrama anunțând acéstă scire a sosit la ministerul de interne prin Bulgaria.

Pentru masa studenților românĭ din Brașov au întrat: dela *Nic. Marin*, econom Stupinĭ, întru pomenirea iubitei sale fiice *Elena*, reposată în 9 Iunie a. c., *cor. 10.* — Priméscă piosul donator cele mai vii mulțămite. — *Direcțiunea școlelor medii gr. or. române din Brașov.*

Baie rituală evreéscă. Primim informațiunea, că Eforia școlelor nóstre gr. or. din Brașov, în ultima sa ședință, la propunerea și la stăruința directorului școlei comerciale Arsenie Vlaicu, a decis sĕ întocméscă și instaleze o baie rituală evreéscă la băile Eforiei. Baia rituală va sta sub controla și inspecția rabinului și a hahamului. Aflăm, că deja în mai multe rêndurĭ Evreii de aicĭ s'au fost adresat către Eforie în acésta afacere, dér până acum fără resultat.

„Dansatórea și colorile române“. Relativ la scirea adusă și de noi despre mĕsura polițienéscă luată contra trupei de varietățĭ Levandovsky, cetim în fóia maghiară din localitate sub titlul de mai sus următórele: „Alaltăerĭ séra, tînĕra dansatóre a trupei de varietățĭ, care dă representațiunĭ la „Pomul verde“, cu numele Gizella Kovalewicz, purta în timpul esecutării unui joc, o panglică în colorile *roșu-galben-albastru* la pălărie. Poliția a confiscat panglica, ér pe mica dansatóre, care credea póte, că se află încă tot în România, a pedepsit'o cu o amendă pentru contravenție. Din amendă șĭ-a avut partea sa și antreprenorul hotelului, care era responsabil în prima linie“.—Suntem informațĭ, că amenda dictată de poliție a fost de câte 5 coróne pentru fie-care „culpabil“, ér interdicerea representațiilor a fost revocată în urma energicei intervenții a d-lui redactor dela „Kr. Ztg.“

Colonisarea țiganilor nomadĭ. Consiliul orașului Teresiopol a adresat camerei deputaților un memoriu relativ la colonisarea țiganilor nomadĭ. Foile ungurescĭ aduc scirea, că ministrul Szell s'a ocupat deja mai nainte cu acéstă cestiune și că la ministerul de interne s'a făcut o anchetă detailată cu privire la colonisarea și stabilirea țiganilor corturarĭ. — Étă o cestiune importantă, pe care, décă guvernul va reuși sĕ o resolve, va da un bun resultat și pentru cestiunea maghiarisării, deórece e de prevĕdut, că Țiganii odată stabilițĭ undeva, vor forma un element accesibil pentru ideile lui Banffy et comp. și atât arta, cât și industria maghiară vor câștiga în faraonĭ nisce entusiaștĭ cultivatorĭ.

Congresul pan-armenian, ce se ține la Bruxella, a adoptat cu unanimitate o ordine de ḑi prin care înlătură orĭ-ce intențiune de atingere la integritatea Turciei, și a delegat din sînul sĕu o comisiune internațională permanentă de a face propagandă pentru aplicațiunea integrală a articolului 61 din tractatul dela Berlin, relativ la întroducerea de reforme în provinciile imperiului otoman.

Situația la granița sêrbo-albaneză este fórte îngrijitóre. Albanezii refuză sĕ mai plătéscă dările, ér Sêrbii din Serbia-veche și împrejurimĭ fug în munțĭ.

Arestărĭ în Grecia. Din Atena sosesc scirĭ, anunțând continuarea arestărilor afiliaților bulgaro-macedonenĭ. Guvernul grecesc lucréză în perfectă înțelegere cu cel turcesc. Scopul urmărit de bandele bulgare, de-ocamdată este terórea. S'au găsit la arestațĭ scrisorĭ, — primite prin intermediul unui comitet al cărui sediu este în satul Florina, — prin carĭ cereau banĭ, arme și explosive, spre a asvîrli în aer bisericile, școlile și diferitele institute și clădirĭ, aparținênd turcilor și grecilor.

Referențĭ economicĭ. Ministrul de agricultură a însărcinat pe d-l Ioan *Chirca* din Seliște cu funcțiunea de referent economic pentru cercul Seliștei, comitatul Sibiiului, și pe d-l Alexandru *Paul*, din Letca, cu funcțiunea de referent economic pentru cercul Ilenda-mare, comitatul Solnoc-Dobîca.

Conflict turco-muntenegrean. Ministrul plenipotențiar al Muntenegrului la Constantinopol a făcut representațiunĭ seriόse la Pórtă în contra comisarului dela frontieră Haindi-pașa, care a ordonat trupelor turcescĭ și Albanesilor de a trage cu armele contra Muntenegrenilor, carĭ locuesc pe teritoriul în litigiu, aprópe de Velika. Doi Muntenegrenĭ au fost ucișĭ și mai mulțĭ rănițĭ. Guvernul muntenegrean declară, că décă acest ordin nu va fi revocat, va fi silit sĕ rĕspundă la atacurile turcescĭ.

Direcția căilor ferate a suprimat compartimentele „pentru nefumătorĭ“, păstrând numai compartimentele „pentru dame“.

Fabrica de ghips din Turda s'a deschis Vinerĭ diminéța cu deosebită solemnitate. Fabrica e bine și modern aranjată. Ea póte produce la ḑi 3 vagóne de gips.

Concertele musicei orășenescĭ. Incepênd de astăḑĭ, 21 Iulie, musica orășenéscă va da în cafeneau *Neustädter* concerte în fie-care séră, începênd dela órele $8\frac{1}{2}$. Afară de acésta, musica orășenéscă va concerta în numitul stabiliment Marția, Mercurea și Sâmbăta la órele $5\frac{1}{2}$ p. m.

Comună „rĕsvrătită“.

Foilor ungurescĭ li-se raportéză următórele despre casul din comuna *Pancu*, despre care am publicat o scurtă notiță în numĕrul trecut al fóiei nóstre:

Inainte de asta cu doi anĭ, tribunalul din Deva a adus sentință, ca pădurea și pășunea comunei Pancu sĕ fie trecută în proprietatea comunei Roșcan. Sentința a fost apelată. Locuitorii din Pancu însĕ au pierdut procesul și la forurile apelative. In urma acésta, judecătorul de tribunal *Iakab* și locotenentul de gendarmĭ *Török* au eșit în ḑiua de 17 Iulie, cu 30 gendarmĭ, ca sĕ predea pădurea și pășunea noilor proprietarĭ. Ei au plecat înainte de amiaḑi din Ilia-de-Murĕș. In hotarul comunei Pancu a fost primițĭ cu pușcăturĭ și pietrii. Surprinșĭ au vĕḑut, că locuitorii comunei, bărbațĭ, femei și copii, au baricadat drumul din tóte părțile și au silit comisiunea și pe gendarmĭ sĕ se opréscă. Bărbațĭ, femei și copii din dosul stâncilor au atacat pe gendarmĭ. Gendarmii au dat salve, carĭ au fost primite din partea locuitorilor cu înjurăturĭ, amenințărĭ și împușcăturĭ. Vĕḑênd primejdia, gendarmii s'au retras, împușcând mereu.

Casul a fost raportat la Deva vicespanului și procurorului. Deja în decursul nopții vicespanul a luat mĕsurile necesare și douĕ companii de soldațĭ au plecat din Orĕștie la fața locului. Insușĭ vicespanul *Mara* din Deva a plecat la fața locului. La apariția miliției, locuitorii s'au liniștit.

Din informațiile sosite ulterior reiese, că n'a fost vorba de predarea pădurei și pășunei, ci numai de prețuirea lor. Judecătorul de instrucție Horvath din Deva a deschis la fața locului investigația.

Atâta ne spun foile ungurescĭ, carĭ fac și din întêmplarea acésta cas mare, presentând lucrurile în colorĭ desavantagióse pentru bieții locuitorii din Pancu. Sperăm sĕ publicăm informațiuni autentice dela corespondentul nostru.

Despărțĕmintele „Asociațiunei“.

Convocărĭ.

Despărțĕmêntul XXIV Mureș-Oșorheiu îșĭ va ține adunarea generală *la 21 Iulie (3 August)* 1902 în *Bancdul-de-Câmpie.* Se va ține și o disertație „despre credințele deșerte ale țĕranului român“, de învĕț. Isidor Dopp. Adunarea e convocată de d-l secretar Ștefan Russu.

— *Despărțĕmêntul XIII Turda* îșĭ va ține adunarea generală la *3 August* în biserica gr. cat. din *Indol.* Va fi deschisă la 3 óre d. a. prin directorul desp. Vor diserta cu prilejul adunării d-nii Dr. Valer Moldovan și Aurel Gagia, universitar. Convocarea e făcută de d-nii Artemiu *Codarcea*, protopop director, și Dr. Eugen *Putacean* secretar.

— *Despărțĕmêntul Mociŭ* încă îșĭ va ține adunarea generală la *3 August* st. n. în biserica gr. ort. din Mociŭ. Convocatorul e subscris de d-nii Ioan *Dan* v.-președinte, Simeon *Ciuca*, secretar.

— *Despărțĕmêntul Năsĕud* va ține adunarea generală érăși la *3 August* în localul școlei din *Feldru.* Eventuale disertațiunĭ sunt a-se anunța cu trei ḑile înainte președintelui. In adunarea acésta se va face și alegerea comitetului pe timp de trei anĭ. Adunarea e convocată de d-nii Dr. Paul *Tanco*, președinte, și Ioan *Pecurariu*, secretar.

Insciințare.

Direcțiunea internatului Pavelean de fetițe din Beiuș, împreunat cu școla civilă, aduce On. public la cunoscință, că elevele, carĭ voesc a fi primite în internat, sĕ-șĭ înainteze petițiile la veneratul ordinariat diecesan gr.-cat. din Oradea-Mare până la 1 August 1902.

In internat se primesc eleve de I.—IV. clasă ale școlei civile și eleve de I.—IV. clasă ale școlelor elementare poporale.

Elevele școlei civile vor frequenta școla civilă publică împreunată cu internat, ér elevele școlei poporale vor frequenta școla elementară poporală de stat din localitate.

Elevele solvente plătesc la an o sumă de 300 cor. v. a. în douĕ sĕu cel mult în 4 rate egale anticipative, adecă în 1 Septembrie, în 15 Noembrie, în 1 Februarie și 15 Aprilie.

Elevele aședate în internat pentru suma amintită primesc provisiunea întrégă, adecă cuartir, întreținere corespundĕtóre și bună, luminat, încăldit, spălat, instrucțiune specială în studii, în declamărĭ, în cânt, în diferite desterităţĭ, în lucrurĭ de mână, economia casnică, în fie-care ḑi în anumite óre instrucțiunea conversațională în limba maternă, maghiară, germană, la dorința expresă din limba francesă, distracțiune corespundĕtóre și uniforma, care constă din o haină, 2 șurțe în forma unei haine, o pălărie de érnă și una de vară și manta de érnă.

Didactrul anual de 12 cor. pentru școla civilă, pentru școlele elementare de 5 cor., 90 fil., taxa anuală de 4 cor. pentru înscriere, taxele anuale pentru instrucțiunea în limba francesă de 20 cor. în 2 óre ordinare pe sĕptĕmână, pentru instrucțiunea în pian de 3 óre pe sĕptĕmână (1 $\frac{1}{2}$ óră instrucțiune, $1\frac{1}{2}$ óră deprindere) pe anul întreg cu întrebuințarea pianului, de 60 cor., spesele pentru cărțile trebuincióse, materialul de scris, de desemn, de lucru de mână etc., nu sunt cuprinse în suma sus amintită de 300 cor., ci despre acoperirea acestora trebue sĕ se îngrijéscă părinții sĕu tutorii.

Petițiunile sunt de a se instrui: I. cu carte de botez, 2 testimoniu școlastic. 3. atestat medical despre sănĕtate, 4. atestat de revaccinare; doritórele de a obține stipendiu vor aclude și un atestat comunal despre posiția și starea materială a lor, eventual a părinților lor.

Elevele primite au sĕ aducă cu sine: Schimburĭ, albiturĭ și fuste 6 din fie care, — din fuste 3 sĕ fi de iérnă, — barem 8—12 ciorapi de colóre închisă, 1 ploier, cel puțin 2 părechi de încălțăminte (ghete) negre înalte nouĕ, 2 haine de casă din creton și 2 din barchet, una manta de vară în colóre négră sĕu vênătă. — O saltea (Strohsack) 2.20 m. lungă, 100 cm. lată, o plapomă de coperit cu 2 învelitori, 2 ciarciafurĭ, 2 perinĭ, 4 fețe albe de perinĭ, 4—6 șervete, albe, 1 față albă, 4—6 ștergare, 2 pieptenĭ unul des și altul rar, perie de dințĭ, de haine și de ghete, săpun etc.

Elevele sĕ aducă cu sine conscrierea tuturor obiectelor și uneltelor trebuincióse, în douĕ exemplare.

Elevele au sĕ se presenteze la internat în 2 Septembre 1902.

Direcțiunea.

ULTIME SCIRI.

Zara, 20 Iulie. Cercurile politice sunt viu preocupate de declarația deputatului Dr. Ivo *Prodan*, unul din conducĕtorii dreptei, că nu depune jurămêntul de deputat împĕratului Austriei, ci numai regelui Croației. După motivarea declarației, locțiitorul a recunoscut, că cea mai corectă interpretare a legei ar fi, décă deputații dalmațienĭ ar jura fidelitate împĕratului austriac și *regelui Dalmației.* Cuvintele locțiitorului au iritat în mare grad pe un alt conducĕtor al dreptei, *Biankini*, care a atacat cu violență pe împĕratul austriac. El ḑise: „Noi nu vrem sĕ fim nicĭ Austriacĭ, nicĭ Maghiarĭ, ci numai Croațĭ Nu permitem, sĕ ne dejoséscă la nivelul de sclavĭ ai Austriei sĕu Ungariei“.

Roma, 20 Iulie. Regele Victor Emanuel a sosit în Racconigi.

Sosițĭ în Brașov.

Pe ḑiua de 19 Iulie 1902.

H. Pomul verde. Liviu Macedonescu profesor, Brăila; Mitrányi, functionar, Bucurescĭ; Welter, fabricant, Constanța; D-șóra Diel, profesóră, Brăila; Weindl, comerciant, Sibiiu; Tscheschke Hartmann, Budapesta; Ghinceanu, funcționar, Brașov; Sîrbu, medic, Caransebeș.

H. Orient: Ary, Budapesta; Siros, director de orfelinat, S. S. György; Maté, redactor, T.-Mureșului; Mețianu, protopop, Zërneștĭ; Ionescu, proprietar, Galațĭ.

H. Europa: Bauer, Arad; Becsassy, Diósgyör; Philipp, librar, Strigon; Dr. Agoston, profesor, Oradea; Gyertyánffy, Vargyas; Giurescu, Bucurescĭ, Buker, Budapesta; Oppenheim, Küry, Fabian, Seidl, Herzog, Viena.

Proprietar: ***Dr. Aurel Mureșianu.***
Redactor responsabil: ***Traian H. Pop.***

Cursul la bursa din Viena.

Din 19 Iulie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	121.50
Renta de coróne ung. 4%	97.90
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	119.—
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	160 —
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	119.—
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.70
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.—
Impr. ung. cu premii	206.25
Losurĭ pentru reg. Tisei și Seghedin	162 80
Renta de argint austr.	101.80
Renta de hârtie austr.	101.70
Renta de aur austr.	121.66
Losurĭ din 1860	153.40
Acții de-ale Băncei austro-ungară	15 97
Acții de-ale Băncei ung. de credit	707.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit	678.75
Napoleondorĭ	19.06
Mărcĭ imperiale germane	117.07½
London vista	239.77½
Paris vista	95.27½
Rente austr. 4% de coróne	99 75
Note italiene	94 20

Bursa de mărfurĭ din Budapesta.

din 18 Iulie. 1902.

Sĕmințe	Cualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilograme dela	până la
Grâu Bănățenesc	80	8.45	8.55
Grâu dela Tisa	80	8.40	8 50
Grâu de Pesta	80	8.35	8.45
Grâu de Alba regală	80	.—	.—
Grâu de Bácska	80	—	.—
Grâu unguresc de nord	80	.—	.—
Grâu românesc	80	—	.—

Semințe vechĭ orĭ nouĕ	Soiul	Cualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilograme dela	până la
Sĕcara		70—72	6.60	7.85
Orz	nutreț.	60—62	6.30	6.55
Orz.	de rachiu	62—64	6 10	6.20
Orz	de bere	64—66	5.75	6.—
Ovĕs		——	.—	—
Cucuruz	bănățén	75	.—	—
Cucuruz	alt soiu	78	—.—	—.—
Cucuruz	„ „			
Hirișcă			4.50	5.—

Producte div.	Soiul		Cursul dela	până
Săm. de trifoiu	Luțernă ungur.	Prețul per 100 de chilograme	46.—	54.—
„	„ transilvană		35 —	40.—
„	„ bănățénă		42.—	46.—
„	„ roșiă		—.—	—.—
Ulei de rapiță	rafinat duplu		—.—	—.—
Ulei de in			—.—	—.—
Unsóre de porc	dela Pesta		65.—	65.50
„ „	dela țĕră		—.—	—.—
Slănină	svĕntată		55. —	56 —
Prune	din Bosnia		—.—	—.—
„			—.—	—.—
Lictar	Slavon și Serbia		—.—	—.—
„	din Serbia în s.		—.—	—.—
Nucĭ	slavon nou		—.—	—.—
Gogoșĭ	sêrbesc		—.—	—.—
„	din Ungaria		—.—	—.—
Miere	unguresci		—.—	—.—
„	serbescĭ		.—	—.—
Cĕră	brut		—.—	—.—
Spirt	Drojdiuțe de s.		—.—	—.—

Bursa de Bucuresci

din 18 Iulie 1902.

Valorĭ	Dobêndă	Scad. cup.	Cu banĭ gata
Renta amortisabilă	5%	Apr.-Oct	97.¾
„ „ Impr. 1892	5 „	Ian.-Iul.	97.—
„ „ din 1893	5 „	„ „	97.
„ „ 1894 int. 6 mil.	5 „	Apr.-Oct.	—.—
„ „ Impr. de 32½ mil.	4 „	Ian.-Iul.	84 —
„ „ Impr. de 50 mil.	4 „	„ „	84.½
„ „ Impr. de 274 m. 1890	4 „	„ „	85.¼
„ „ Impr de 45 m. 1891	4 „	„ „	84.¾
„ „ Im de 120 mil. 1894	4 „	„ „	84.¾
„ „ Impr de 90 mil. 1896	4 „	„ „	85.—
Oblig. de Stat (Conv. rurale)	6 „	Mai-Nov.	85.—
„ Casei Pensiunilor fr. 300	10	„ „	—.—
„ comunei Bucurescĭ 1883	5%	Ian.-Iul.	—.—
„ „ „ din 1884	5 „	Mai-Nov	—.—
„ „ „ din 1888	5 „	Iun.-Dec.	—.—
„ „ „ din 1890	5 „	Mai-Nov.	—.—
Scrisurĭ fonciare rurale	5 „	Ian.-Iul.	97 ¼
Scris. fonciare rurale din 1890	4 „	„ „	85.¾
„ „ urbane Bucuresc	5 „	„ „	86.½
„ „ „ Iașĭ	5 „	„ „	79 ¾
Oblig. Soc. de basalt artificialĭ	6 „	„ „	—.—
	V.:N.		—.—
Banca Rom. ult. div. fr. 12.81	500	150 v.	
Banca Nation. ult. iv. 85.—	500	intr. v.	—.—
Banca agricolă	500	150 v.	2385
Dacia-România ult. div. 35 lei	200	într. v	272.—
Naționala de asig. ult. div. lei 43	200	„ „	16 .—
Soc. bazalt artif. ult. div. lei 30	200	„ „	383 —
Soc. rom. de constr. ult. div. 15 l.	250	„ „	388 —
Soc. rom. de hârtie ult. —.—	100	„ „	—.—
„Patria" Soc. de asig. ult. 4 lei	100	„ „	—.—
Soc. rom. de petrol 1 em. u. d. 0	200	„ „	— —
„ „ „ „ 2 em. u. d. 0	1000	„ „	—.—
Soc. de fur. militare u. d. 60 l.	300	„ „	—.—
„Bistrița" soc. p. f. hârtii 30 l	1000	„ „	—.—
Sociat. p. constr de Tramaxs	200	„ „	—.—
20 francĭ aur	—	„ „	—.—
Fabricile Unite de gazóse.	12	„ „	—.—

Scompturĭ:

Banca nat. a Rom.	6%	Paris	3%
Avansurĭ pe efecte	7 „	Petersburg	5%
Banca agricolă	9-10%	Berlin	3—
Londra	3	Belgia	3—
Viena.	3½	Elveția	3½

Cursul pieței Brașov.

Din 21 Iulie n. 1902.

Bancnot rom.	Cump.	18.90	Vĕnd.	18.94
Argint român.	„	18.80	„	18.88
Napoleond'orĭ.	„	19.04	„	19.07
Galbenĭ	„	11.20	„	10.30
Ruble Rusescĭ	„	2.54	„	—.—
Mărcĭ germane	„	117.25	„	—.—
Lire turcescĭ	„	21.40	„	21.50
Scris .fonc. Albina 5%		101.—	„	102.—

Prețurile cerealelor din piața Brașov.

Din 18 Iulie 1902

Mésura sĕu greutatea	Calitatea.	Valuta în Kor.	fil.
1 H. L.	Grâul cel mai frumos	14	
„	Grâu mijlociu	13	80
„	Grâu mai slab	13	20
„	Grâu amestecat	11	20
„	Sĕcară frumósă.	9	30
„	Sĕcară mijlociă.	9	20
„	Orz frumos	8	—
„	Orz mijlociu.	7	50
„	Ovĕs frumos.	7	—
„	Ovĕs mijlociu	6	40
„	Cucuruz	8	70
„	Mălaiu (meiŭ)	8	—
„	Mazăre.	21	—
„	Linte	13	—
„	Fasole	10	—
„	Sĕmênță de in	24	—
„	Sĕmênță de cânepă	8	25
„	Cartofĭ.	2	40
„	Măzăriche.	—	—
1 kilă	Carne de vită	—	96
„	Carne de porc	1	04
„	Carne de berbece	—	72
100 kil.	Sĕu de vită prospĕt	44	—
„	Sĕu de vită topit	64	—

Têrgul de rîmătorĭ din Steinbruch.

Starea rîmătorilor a fost la 15 Iulie n. de 44,334 capete, la 16 Iulie au intrat 677 capete și au eșit 368 capete, rĕmânênd la 17 Iulie n. un numĕr de 44,643 capete.

Se notéză marfa ungurescă: veche grea dela 103—105 fil. tînĕră grea dela 112—114 fil., de mijloc dela 111—112 fil. ușóră dela 110—101 fil. — Sêrbéscă: grea 111—114 fil., de mijloc 110—112 fil., ușóră 109—110 fil. kilogramul.

Cursul losurilor private

din 17 Iulie 1902.

	cump.	vênd.
Basilica	19.25	20 25
Credit	433 —	437.—
Clary 40 fl. m.	189.	190.50
Navig pe Dunăre.	— —	—.—
Insbruck	82.50	84.50
Krakau	74 50	76 50
Laibach	71 —	75.—
Buda	— —	— —
Palffy	193.—	203.—
Crucea roșie austriacă	190.—	192 50
„ „ ung.	56.	57 —
„ „ ital	28.—	29 50
Rudolf	76.—	79 —
Salm	235 —	240.—
Salzburg.	75.—	78 —
St. Genois	264.—	274.—
Stanislau	—.—	— —
Trientine 4½% 100 m. c.	423. —	427.—
„ 4% 50	43.50	44.25
Waldstein	67.—	69 —
„ de 10 francĭ	34 —	36 —
Banca h. ung. 4%	—.—	— —

De închiriat.

În Strada Castelului nr. 18, (Burggasse) 2—3 odăi spre stradă pentru viligiatorĭ pe dóue lunĭ.

(602)1—1

266—1902

vegrh szám.

ARVERÉSI HIRDETMÉNY.

Alulirt kiküldött birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a fogarasi kir. jrbiróság 1899 évi Sp. II. 24/6 sz. végzése következtében. Dr. Turku János fogarasi ügyvéd által képviselt fogarasi Zakariás József kereskedő javára nagysárosi Patoh Béla körjegyző ellen 322 kor. s jár. erejéig 1902 évi február hó 14 én foganatositott kielégitési vegrehajtás utján lefoglalt és 790 korra becsült következő ingóságok u. m.: 1 féderes kocsi, széna, 1 lószekér, lószerszám, házi butorok, 1 varrógép, sertések és 5 hectó törökbuza nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a nagy-sinki kir. járásbiróság 1899 évi V. 266/10 sz. végzése folytán 180 kor. hátrál. tőkekövetelés, ennek 1899 évi január hó 14 ik napjától járó 5% kamatai, ⅓% váltódij és eddig összesen 3 kor. 50 fillérben már biróilag megállapitott valamint a még felmerülendő költségek erejéig Nagy-Sároson alperes lakásán leendő eszközlésére **1902-ik év julius hó 25-dik napjának délutáni 2 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet igérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Nagy-Sinken, 1902 évi julius hó 12-ik napján

Szentpéteri Béla, kir. bir. vghjtó.

601(1—1)

Nr. 8363—1902.

Concurs.

Pentru ocuparea **postului de practicant silvic** devenit vacant la orașul liber regesc prevĕdut cu magistrat al Brașovului deschid prin acésta concurs.

Concurenții au în înțelesul § 36 art. de lege XXXI din anul 1879 a-și așterne rugările lor instruite cu documentele despre absolvirea cu succes a cursului academiei silvice, despre integritatea lor morală, despre starea lor sanitară, etatea, cunoscința limbei maghiare, germane și române precum și aplicarea lor de până acum la subscrisul până în 5 August la 12 óre p. m.

La postul sus amintit pot concura și elevii, carĭ absolvă academia silvică în Iulie anul curent dér dintre aceștia numai acela póte fi ales, care produce și absolutoriŭ academic.

Emolumentele inpreunate cu postul de practicant silvic sunt: 1000 coróne salariŭ fundamental 240 coróne relut de cuartir, 24 metri blane de lemn de fag și cuincuenalele statutare

Brașov, 2 Iulie 1902.

Dr. *Frideric Iekel* vice comite.

2—2.(591)

Nr. 8363—1902.

PÁLYÁZATI HIRDETMÉNY.

Brassó rendezett tanácsu szab. kir. városnál üresedésbe jött erdőgyakornoki állásra ezennel pályázatot hirdetek.

Pályázók tartoznak az 1879. évi XXXI- t. cz. 36. §-a értelmében az erdőakadémiai tanfolyamnak sikerrel történt bevégzését, előéletök feddhetlenségét, esti egészségüket, életkorukat, a magyar, német és román nyelv ismeretét, valamint eddigi szolgálati alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérelmüket f. évi augusztus hó 5-éig déti 12 óráig nálam benyujtani.

Ezen állásra az erdészeti akadémiát a folyó évi julius havában végző növendékek is pályázhatnak, azonban ezek közül a választás csak azon feltétel alatt fog megtörténni, ha a megválasztott akadémiai végbizonyitványt is bemutatja.

Az erdőgyakornok évi járandóságai 1000 kor. alapfizetés, 240 kor. lakbér. 24 űrméter bükkhasábfa és a szabályrendeletileg megállapitott ötödéves pótlék.

Brassó. 1902 évi julius hó 2-án.

Dr. *Jekel Frigyes* s. k. alispán.

Publicațiune.

Moștenitorii după rĕmasul d-lui Otroban Nandor încunoscințéză prin acésta, cum-că realitățile următóre, carĭ au rĕmas din licitație se dă voie a-se vinde și din mână liberă. Acésta sunt precum urméză:

1) Casa de lemn, în Brașov (Scheiŭ) Podul Crețului, nr. 107 nou (676 vechiŭ) indusă în cartea funduară nr. 2660, n-rii top. 3348, 3349.

2) Villa din Predeal, cu tot mobilarul din ea și cu aranjamentul, indusă în cartea funduară din Brașov, nr. 10,961 A † 25 404/12 nr. top.

3) In Bacĭfalu, casa cu nr 446, cu 9 apartamente de locuit, cu o mare grădină de póme, odăile folosite pentru locuință de vară, dimpreună cu mobiliarul, indusă în cartea funduară nr. 598 A † 1659/1, 1659/2, 1660, 1661, 1662, 1663, 1664, 1665 n-rii top.

4) In Bacĭfalu casa nr. 445, cu patru locuințe și grădină. indusă în cartea funduară nr. 589 A † 1358, 1359/2, 1360/2, 1361/2, 1363/2, 1364/2 n-rii top.

5) In Elöpatak stațiune balneară așa numita „Villa Zona" cu întreg angajamentul, cu mobilele din ea, cu dreptul la băi, la apa minerală, indusă în cartea funduară nr. 318 A † 1535, 1546/1, 1546/2, 1546/3, 1547, 2744 nr. top.

6) Casele din Brașov, Strada Porții nr. 16 și cel vechiŭ 488, induse în cartea funduară Nr. 2660 nr. top. 5434, și casa din strada Spitalului Nr. 11 nou și cel vechiu 475, nr top. 5420, două case legate una de alta (fost hotel Baros).

7) Imobilul din Apața, loc de zidire, indus în cartea funduară nr. 1011, n-rii top. 1601/2, 1602/2, 1603/2

8) Livadea din Tușnad Nr 976 indusă în cartea funduară nr. A † 12 508/12

9) Realitatea aflătóre în Bölön Nr 634 indusă în cărțile funduare sub Nr. A † 3759/3.

10. O șură aflătóre în Agostonfalva.

11. O baie de fier in Felső-Rákos

12. Realitățile aflătóre în Barlocz sub Nr. 674 și 736 indusă în cartea funduară sub Nr A † 263, 263 și 267/1, 267/2.

Informațiunĭ mai detailate se pot lua în cancelaria d-lui advocat Zakariás Iános, Brașov strada Spitalului militar Nr. 3, unde se pot vedé și condițiunile de vêndare a părților.

Brașov, 28 Iunie 1902.

Szabó Alesandru, executorul întregulu rĕmas după Otroban.

596,2—4